

tafel; sunnitwad holetumad wannemad, perre, mehhed ja lapsed tagga; finkiwad rama- tuid waeste lastele ja mesehead hea luggi- jattele. Waeste lastele jaggatafse ka ilma ramatuid, mis firrikorahha ehk forjo, kingis- tusse, ehk fa trahwi, rahha eest ostetatse.

Kus siis ka kolised ei olle ollemas, seäls- gi ikka õppetust on, kulumist, loetamist, maenitsemist ja taggasundimist. Peab fa meie marahwale sedda head fitust andma, et ülle meie Ma, aast' aastast laste õppe- tus tõusmas on, ja et wannemad ja lap- sed selle kalli ja wâgga tarvilisse asja eest ikka rohkemat murret peawad, nenda et keis- sis lihhelkondades tüttarlapset enamiste puhhas tamatud moistwad, ja neid poeg- lapsi ka wâhbâ on, kes koggoni oskamat- ta olleksid.

Et meie maal siis kül weel kolides pudo ja marahwa laste õppetaminne ennamiste lihhelkonna õppetajatte ja laste, ning perre wannematte holeks on: siis ommeti ei sun- ni sedda mitte õõida, et meie maal kolised

ei kuski pea ollema; sadik siis et tohhikes sedda meie peale kaebada, et laste õppe- tamisse járrele ei kulata ehk fa meie Ma- rahwast ja nende lapsi rummalaks laita ja tevtada. Inglis-maal, Prantsusi-maal, ja monnes kohas Saksaamaalgi, tallorah- wa lapsed hopsis rummalamad kui meie marahwa lapsed pollegi; egga olle seäl mit- te ni paljo ramatoluggejaid tallorahwa seas, kui neid meie maal on, ehk kül nende made rahwas monne mu tundmissee ja tõ polest targemaks ja ossawamaks loetakse.

Meie maal on ikka üks teine tallopoia soust olnud, kes fa oskanud kirjotada. Agga meie pâiwil figgib neid ikka ennam jure ja mitto noort innimest on wâgga himmukad kirjo- tamist õppima, ning õppiroad nemmad sed- da ennamiste lühikesse aiaga, kui agga fir- riko õppetajad ehk muud head innimesed wâhbâgi teed ette juhhatawad; monni õp- pibki ilma juhhata matta isseennesest, kui wâhbâ kirja ees on. Ülepea näib seit aast kui meie marahwas pârrisorjusse pôlwest lahti on